

põlso harris, läks temma rikkus aasta aastalt ikka suremaks. Selle ülle ollid need ebatujummalate teendred, kes temma ümberkaudo ellasid, kaddedad, ja teggid temmale mõnda paahandust. Agga temma nõudis rahho, ja leppitas járrelejätmise ja andeks andmissega omma föige wihhasemad waenlased.

Me fitus olgo ilma peal
Head eddasi sün aita,
Et õigusega ükski teal,
Tööst, teust mind wdi laitq.
Et lahke wils, arm, allandus,
Pitkmeel, hool, heldus, tassandus
Muul saatjaks kasa tuloks,
On, rööm, au majjas olleks.

10. Esaw ja Jakob.

Bata, mis hea ja mis lõbbus on se, et wennad ühhemeleliselt ühhes ellawad. Laul. 133, 1.

Jakob oli kaks poega, mis kaksikud ollid. Wannema nimmi olli Esaw ja norema nim-

mi Jakob. Neil mõllemil olli issi meel. Esaw harjus wallidat ello. viit ja armastas linno. aiamist; Jakob, kes omma karja tagaga käis, olli pehme süddamega mees, ja teggi mis emma tahtis. Sepärast armastas emma sedda ennam fui Esawit, ja sowsis temmale essi. sündimise õigust. Juhtus, et Esaw ükskord wåssind ja tühja kõhhoga jahhe pealt kõjja tulli, ja Jakob enneole läätssi. leent ketis. Kui Esaw sedda näggi, ütles ta temniale: anna mulle sedda punnast leent súa, sest ma ollen wåssind ja roidund. Agga Jakob ei andnud, waid ütles: mü mulle tånnapååw omma essi. sündimise õigus ärro, süs ma tahhan sulle súa ja juu anda. Esaw mõtles: mis kasso on mul sest essi. sündimise õigusest, ma pean jo ommeti surrema; wändus ja müüs omma sündimise õiguse omma wenna Jakobile. Emma kawwala nõu járrele pettis temma fa omma issat, kelle silmad ollid töntsiks läinud, et ta pimedast peast omma õnnistamise sõnnad temma peale lugges, agga mitte Esawi peale, kuid